

I indeværende Samling foreslaas ved særligt Lovforslag Lønningsforhøjelser, bl. a. for Postvæsenets Funktionærer. De paa Færøerne ansatte Postfunktionærer, der staa udenfor Lønningsklasserne, ville formentlig ikke nyde godt af dette Lovforslag. Jeg tillader mig derfor at anmode om, at der bliver givet dem en Lønforhøjelse, og det kan formentlig ske gennem Finansloven. De ere for Øjeblikket — i alt Fald nogle af dem — aldeles utilstrækkeligt lønnede. Jeg har selv i 21 Aar været Postekspeditør paa Øerne indtil for 2 Aar siden, saaledes at jeg har et nærmere Kendskab til denne Sag.

Jeg vil endvidere bede den højtærede Justitsminister om at have i Erindring en Sag om Godtgørelse til nogle af Statens Fæstebønder paa Østerø, som have lidt Tab ved en Sygdom blandt Faarene. Der blev i Lagtinget forrige Aar søgt om en Bevilling i den Anledning, og naar man ser hen til lignende Bevillinger i foregaaende Tilfælde, er der al Grund til at antage, at der ikke vil blive rejst nogen Modstand mod denne Bevilling.

Jeg skal endelig tillade mig at udkaste den Tanke, om det ikke vilde være rigtigt, at nogle Medlemmer af Rigsdagen, kun nogle faa, hvert Aar foretog en Rejse op til Færøerne, ikke saaledes, at det blev et helt Tog, og ikke for at holde Fæst med os, men for at iagttage og for at tale med Befolkningen og i det hele for at gøre sig bekendt med Øerne og deres Beboere. Det skulde for de paagældende være en ganske tvangfri Rejse, og jeg tror, den kunde blive behagelig foruden at være gavnlig. Selvfølgelig skulde den ikke koste vedkommende noget. Jeg tror, De da vilde se, at der ikke paa Øerne findes saadanne Grundforskelligheder i Forhold til de herværende Forhold, som man fra en vis Side vil give det Udseende af.

Til sidst skal jeg gøre nogle korte og almindelige Bemærkninger. Som jeg alt har fremhævet, er Udviklingen paa Færøerne ved Forholdenes Beskaffenhed blevet hemmet i forskellige Retninger. Imidlertid befinde vi os nu i en Overgangs-, en Fremgangstid. Vi have selv, det tror jeg at kunne sige, allerede bidraget en hel Del til Udviklingens Fremme, men hvis den skal fortsættes, maa Staten yde os fornøden Støtte ved Pengetilskud. Jeg ønsker ikke, at disse Tilskud skulle sættes højere, end det med Billighed kan forlanges, men jeg maa fremhæve, at der kræves ekstraordinære Tilskud, for at Forhol-

dene der indenfor en nogenlunde rimelig Tid kunne naa en Udvikling omtrent som den hernede i Kongeriget. De Summer, hvorom her kan blive Tale, kunne ingenlunde virke afskrækkende. Hvad det hovedsagelig kommer an paa, er Forbedring af Samfærdselsmidlerne og af Folkeundervisningen og Ophævelse af den Isolation, som har hersket og til Dels endnu hersker der, samt af dennes Følger.

Mads Larsen: Jeg maa begynde med at henvende et Par Ord til det ærede Medlem for Kerteminde (Pinstrup), jeg har ikke været klogere hidtil, end at naar vi sade her som Medlemmer af den danske Rigsdag, som Folkerepræsentanter, havde vi Ret til at fremdrage og omtale et hvilket som helst Spørgsmaal, som vi fandt det rigtigt og nødvendigt at fremdrage, uden Hensyn til, om det vedrørte en Samfundsklasse, som vi ikke selv tilhørte, og hvis Forhold vi altsaa ikke selv personligt havde levet under. Men efter det Angreb, som det ærede Medlem rettede mod de Udtalelser, som ere fremsatte af to andre ærede Medlemmer i denne Sal, nemlig det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), lod det til, at han mener, at kun Repræsentanterne ude fra Landet, Bonderepræsentanterne, skulde have Lov at paatale de Ønsker og de Krav, som leve i den danske Husmandsstand. Om det skal være et Udtryk for den Kultur, som det ærede Medlem saa smukt karakteriserede som Bondekulturen, ved jeg ikke, men saa meget ved jeg, og derfor finder jeg Anledning til at anholde denne Udtalelse med det samme, at jeg i hvert Fald opfylder de Krav, som det ærede Medlem fremsætter, naar han siger: Vis mig din Tro af dine Gerninger ved at gaa paa lige Hammel med dem, Husmændene nemlig, i Andelsforetagender osv. Naar det ærede Medlem derefter fremsatte mange kønne Ord om det gode Forhold, der har bestaaet mellem Gaardmænd og Husmænd i vore Andelsforetagender, og om hvordan de have kunnet arbejde under samme Vilkaar, siger jeg helt og ubetinget: Ja, det er rigtigt. Men det kan desuagtet ikke nægtes, at det ikke er alle indenfor den danske Gaardmandsstand, som have været udelt tilfredse med den Ordning, at de mindrestillede havde samme Indflydelse som de større Besiddere paa disse Selskabers Afgørelser.